

International Journal of Research in Academic World

Received: 10/February/2025

IJRAW: 2025; 4(3):120-123

Accepted: 17/March/2025

சாரியை பெயர்களும் புணர்ச்சிகளும்

*¹முனைவர் க. தேவிபாலா

*¹உதவிப்பேராசிரியர், முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத்துறை, மருதர் கேசரி ஜெயின் மகளிர் கல்லூரி, வாணியம்பாடி தமிழ்நாடு, இந்தியா.

சுருக்கம்

தனித்து இயங்காமல் பெயர் வினைச்சொற்களுடன் இணைந்து புணருவது சாரியை. தொல்காப்பிய முதல் தமிழனால் வரையிலான நூல்கள் குறிப்பிடும் சாரியையின் பெயர்கள் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சாரியை பற்றி தொல்காப்பியத்தில் கூறியுள்ள சொற்களைப் பின்பற்றியும் இளம்பூரணர் கூறியுள்ள சாரியை பெயர்களைதான் பிற இலக்கண நூல்கள் பின்பற்றி கூறுகின்றன. சாரியை பெயர்கள் தொல்காப்பியக் காலக்கட்டத்தில் பெயருடன் மட்டும் புணர்ந்தது. தற்காலத்தில் வினைப்பெயருடன் புணருகின்றது. உயிர்நெடிலெழுத்தை முதலாகவுடைய இறுதி நிலைகள் பெரும்பாலும் சாரியை இல்லாமல் புணர்கின்றன. தோன்றல் விகாரத்தில் ஒற்றுகள் தோன்றுவது என்பது இருமொழிக்கும் ஒலியன்களுக்கும் தொடர்புடையதாகவும் சாரியையின் தோற்றமானது இருமொழிகளில் உள்ள ஒலியன்களுக்குத் தொடர்பில்லாமல் தோன்றுகிறது. 'இன்' சாரியையின் தன்மையின் பொருட்டு தொல்காப்பியர் முதலில் கூறியுள்ளார் என்ற கருத்து முன் வைக்கப்படுகிறது. இன் சாரியை முதல் இறுதி முழுவதும் கெடுவது முதலெழுத்தைப் பொருத்து அமைகிறது. 'இன்' சாரியை பற்றி முத்துவீரியமும் தொல்காப்பியமும் கூறுகின்றன. மற்ற நூல்கள் இன் சாரியை பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை.

முக்கிய சொல்: பதம், சாரியை, நிலைமொழி, வருமொழி, பகுதி, விசுதி, புணர்தல், திரிதல்.

முன்னுரை

நிலைமொழி சொற்கள் வருமொழி சொற்களுடன் புணரும்போது சாரியை உருபு தோன்றி புணருகிறது. தொல்காப்பியம் முதல் தற்காலத்தில் தோன்றிய தமிழனால் வரையிலான நூல்கள் கூறும் சாரியை உருபு பற்றியும் சாரியை எவ்விதம் மற்ற சொற்களுடன் புணருகிறது என்பது பற்றியும் ஆராயும் விதமாக கட்டுரை அமைகிறது

சாரியை

சாரியை வேற்றுமை உருபைப் போல் தனித்து இயங்காமல் பெயர், வினைச் சொற்களைச் சார்ந்து வருவது. சொற்களுக்கு இடையில் வந்து சாரியை இணைவதால் அடை என்று கூறுவதும் பொருந்தும். "பதம் முன் உருபுமாகச்

சார்ந்துள்ளதை இயக்க வரும் இடைச்சொல் சாரியை" (கோபலையர், தி. வே., எழுத்துப்பேரகராதி-1, ப. 4) என்று கூறுவதினால் சாரியையை இடைச்சொல் என்று கூறலாம்.

சாரியையின் பெயர்கள்

120 ஆவது விதியில் முதல் நூல் ஒன்பதினைக் கூறுகிறது. இந்த விதியில் பிறவும் என்று கூறப்பட்டதைக் கருத்தில் கொண்டு இளம்பூரணர் தம், நும், உம், கெழு, ஏ, ஐ, என்ற சாரியைகளை உரையில் கூறியுள்ளார். உரையில் கூறியதையும் இணைத்து நன்னூலும் இலக்கண விளக்கமும் ஒரே மாதிரியாகக் கூறியுள்ளன.

“அன்ன னின்ன பெற்றிற் றத்தந்
தம் நம் நும்மே அஉ ஐகுன
வின்ன பிறவுற் சாரியை மொழியே”
(இலக்கண விளக்கம் 59)

என்னும் இலக்கண விளக்க நூற்பாவை உதாரணம் காட்டலாம். நன்னூல் கூறாத அகரச் சாரியையை இணைத்து இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. முத்துவீரியம் 11 சாரியைகளையும் சுவாமிநாதம்

“தொகுக்கும் இன் ஆன்இச் சினத்து தநனுமை குனவும்” (சுவாமி நாதம் 26)

எனவும் தமிழனால் 12 சாரியைகளையும் கூறியுள்ளது. சாரியைகள் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 1: சாரியைகளின் பெயர்களின் பட்டியல்

வ.எண்	நூலின் பெயர்	சாரியைகள்
1	தொல்காப்பியம்	இன், அத்து, ஒன், அம், வற்று, அக்கு, இக்கு, ஆன்-9(120)
2	நன்னூல்	இன், அத்து, அம், வற்று, ஒன், ஆன், அக்கு, தம், நுன், நும், உம், இக்கு, கெழு, ஐ, ஏ-16(244)
3	இலக்கண விளக்கம்	அற்று, அம், தம், ஏ, நம், அ, ஐ, கு, ன், அத்து, நும், அன், ஆன், இல், இற்று, உ. - 17(59)
4	முத்துவீரியம்	அத்து, மான், இன், அன், என், இன், அற்று, தம், நம், நும், உ-11(174)
5	சுவாமிநாதம்	அன், ஆன், இ, ந, த, உம், கு, ன், அத்து-9(26)
6	தொன்னூல் விளக்கம்	அ, எ, உ, ஐ, ன், அன், ஆன், இன், ஆல், அற்று, இற்று, தம், அத்து, அம், நம், நும்-17(52)

சாரியை அமையும் இடங்கள்

சாரியை அமையும் இடம்பற்றித் தொல்காப்பியம் நூற்பா எண் 119 கூறுகிறது. இதன்படி மொழியோடு உருப இணையும்போது அங்கு சாரியை வரும். (அது + அன் + ஐ = அதனை) “புணர்ச்சியில் இரண்டு சொற்களை இணைத்து வைக்கும் ஒரு இடைச்சொல்” சேதுபாண்டியன், இலக்கண விளக்கம், ப. 56 என்று கூறுகிறார்.

சாரியை அமையா இடங்கள்

இருதிணைகளில் பெரும்பாலும் உயர்திணைக்கு ஒற்று மிகுதல் கூடாது என்ற கருத்து உள்ளது. சாரியையும் அஃறிணையில் மட்டுமே பெரும்பாலும் அமைகிறது. உயர்திணைக்கு மிகமிகக் குறைவாகவே

சாரியை அமைகிறது. அதிலும் சில சாரியை உருபுகள் மட்டுமே உயர்திணைக்கு வரும் எனவும் உருபுப்புணர்ச்சியை ஆராய்ந்ததில் அறிய முடிகிறது. சாரியை எவ்விடத்தில் அமையாது என்பது பற்றித் தமிழனால்

“நெடில் இறு நிலைபெரும் பாற்சாரியை இயல்”
(தமிழனால் 181)

என்று கூறுகின்றது. உயிர்நெடிலெடுத்து முதலாகவுடைய இறுதி நிலைகள் பெரும்பாலும் (அழுதான், தொழுதான்) இல்லாமல் அமையும். நூற்பாவிற்கு விளக்கம் தருகையில் “முன்னிலை சொல் (உம்) எப்போதும் (கேளும்) சாரியை பெறாமையையும் புணரும்” (சரவணத்தமிழன், தமிழனால், ப. 62) என்று சரவணத்தமிழன் கூறியுள்ளார்.

“அதனால் வல்ல போலவும் நயன்போலவும்”
(புறநானூறு 24)

உயிர்நெடிலெழுத்தை முதலாகவுடைய இறுதி நிலைகள் பெரும்பாலும் சாரியை இல்லாமல் புணர்கின்றன.

சாரியையின் வகைகள்

சாரியை அவை அமையும் இடத்தைப் பொறுத்து

- **விகுதிப்புணர்ச்சி:** வந்தனன் (அன்)
- **பதப்புணர்ச்சி:** பனங்காய் (அம்)
- **உருபுப் புணர்ச்சி:** இவற்றை (அற்று)
- **தனிமொழிப்புணர்ச்சி:** மார்பம் (அ)

என்று நான்கு வகையாக அமைந்து வருகின்றது. உருபுப் புணர்ச்சியில் அமையும் சாரியை பற்றிக் கூறுகையில் “வருணனை மொழியியல் வெற்றுருபோடு ஒத்தது” (சண்முகம். செ. வை., எழுத்திலக்கணக் கோட்பாடு, ப. 262) என்று கூறுவதிலிருந்து உருபில் வரும் சாரியைகள் வெறும் ஒலிக்காக அமைகிறது.

சொற்களின் இணைவில் சாரியையின் பங்கு

சாரியையின் தோற்றம் இருமொழிக்கும் தொடர்பில்லாமல் ஏற்படுகிறது. ஆனால் இருமொழிக்கு இடையில் தோன்றும் ஒற்றுகள் ஏற்கனவே இருமொழிகளில் மொழி முதலெழுத்தின் சார்பாக வல்லின மெய்யாகவோ அல்லது அதற்கு இனமான மெல்லின எழுத்தாகவோ தோன்றும் சாரியை அவ்வாறு தோன்றுவது அன்று. இதனை “சாரியைகள் புணர்ச்சியின் கண் புதிதாக ஒற்றுகளும் தோன்றுகின்றனவே என்ற கருத்தினைத் தோற்றுவிக்கலாம். புணர்ச்சியின்கண் ஒற்றுகள் தோன்றுதல்

புதிதாக அல்ல” (ஜீன் லாரன்ஸ், ஆய்வுக்கோவை, ப. 156) என்று கூறப்பட்டு உள்ளதிலிருந்தும் அறிய முடிகிறது. ஆக தோன்றல் விகாரத்தில் ஒற்றுகள் தோன்றுவது என்பது இருமொழிக்கும் ஒலியன்களுக்கும் தொடர்புடையதாகவும் சாரியையின் தோற்றமானது இருமொழிகளில் உள்ள ஒலியன்களுக்குத் தொடர்பில்லாமல் தோன்றுகிறது.

சாரியைகளின் புணர்ச்சி-இன் சாரியை-சிறப்பு

120 ஆவது விதியில் முதல்நூலார் ‘இன்’ முதலிலும் ‘அன்’ இறுதியிலும் கூறியுள்ளார். இதனை விளக்கத்தில் “இன்சாரியை வழக்குப் பயிற்சியானும் நூலுட் பலகாலும் எடுத்தோதப்படலானும் வாளா ஊதியவழித்தானே சேறலானும் முன் வைக்கப்பட்டது” இளவழகன். கோ, தொல்காப்பியம் (இளம். உரை), ப. 119) இதிலிருந்து இச்சாரியையானது அதிகமாக பயன்படுத்தப்பட்டது என அறியமுடிகிறது. இன்’ ஐ போன்று அன்’னும் முதல், இறுதி என வைத்தார் என்றுநச்சர் விளக்கம் கூறியுள்ளார். இன் சாரியை முதலில் கூறியமைக்குக் காரணத்தை ஆராய்ந்தால் ‘இன்’ னின் பயன்பாட்டைத் தாண்டி அதன் தன்மையும் ஒரு காரணமாக அமைகின்றது. அதன் தன்மை பற்றி “நிலைமொழிப் பெயரோடு உருபையோ பெயரையோ பிணைப்பதற்குரிய பற்று ஆசு போல் ‘இன்’ சாரியை பயன்படுத்தப்படுகிறது” (வெங்கடராமன். கா.கோ., தொல்காப்பியத்தமிழ், ப. 110) என வெங்கடராமன் குறிப்பிடுவதால் ஆசு என்பதன் விளக்கத்தை ஆராய்கையில் “செய்யுளில் தனிச்சொல் வேறுபட்டு விட்டிருப்பின் ஒற்றுமைப் படாத உலோகங்களை ஒற்றுமைப்படப் பற்று ஆசிட்டு இறுதிக்கண் அசை கூட்டி உச்சரிக்கப்பட்டு வருவன” (திருஞானசம்பந்தம். அ.ச., யாப்பருங்கலக்காரிகை, ப. 86) என்று கூறியமையால் இன் சாரியையானது ஓசை தட்டுப்படும் இடங்களில் ஆசு போல அமைந்து சீரினை ஒழுங்குபடுத்துகிறது என்பதை உணரமுடிகிறது. தெவ், உரும், அழன், வண்டு போன்ற சொற்களின் புணர்ச்சியை உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டலாம். எ.கா-வண்டு + ஐ = வண்டை, வண்டினை இங்கு இன் பயன்படுத்தாமல் வண்டை என்று கூறாமல் சில இடங்களில் தனக்குரிய பாவின் ஓசை தட்டுப்படும் இடத்தில் வண்டினை என்று பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஆக ‘இன்’ சாரியையின் தன்மையின் பொருட்டு அவர் முதலில் கூறியுள்ளார் என்ற கருத்து முன் வைக்கப்படுகிறது.

இன்’னின் ஈறுகள்

இதன் ஈறுகளாக தொல்காப்பியர் “அ ஆ உ ஊ ஏ என்னும்” (தொல்காப்பியம் 174) என்னும் விதிக்கு விளவினை, } (தொல்காப்பியம் 174, சேவினை, } முத்துவீரியம் 209) வெளவினை }

இதே நூற்பாவையும் உதாரணங்களையும் மேற்கூறிய நூல்கள்கூறியுள்ளன. தொல்காப்பியர் உயிரீற்றினை மட்டும் கூறியிருக்க முத்துவீரியம்

“ஞநவிறு மொழியின் னொடுநடை பெறுமே” (முத்து வீரியம் 216)

என மெய்யீறுகளையும் கூறியுள்ளது. உரிஞினை, பொருநினை என்று உதாரணம் காட்டியுள்ளது. இதனைப் பார்க்கும்போதே இன் பயன்பாடு அதிகம் என்பது புலப்படுகிறது.

இன் சாரியை திரியும் முறை

இன் சாரியை ‘என்’ கரமெய் ஈற்றினைக் கொண்டிருப்பதால் அது திரிந்து அமையும் இடம் பற்றித் தொல்காப்பியர் 121 மற்றும் 122 ஆவது நூற்பாக்களில் கூறியுள்ளார். இன் சாரியையின் முதலெழுத்துத் திரிந்து புணரும் என்பதை 121 விதியில் கூறி ஆனை, ஆவினைஎன்ற பெயர்களைக் காட்டியுள்ளார். இன் சாரியை முற்றிலும் கெடுகின்ற இடம் பற்றித் தொல்காப்பியமும் (132) “இன்னின் நைந்தாம் வேற்றுமை யியலும்” (முத்து வீரியம் 182) என்று முத்துவீரியமும் கூறுகின்றன. அதாவது இன் சாரியை வேண்டாம் என்பது பொருள்.

ஆக, இன் சாரியை முதல் இறுதி முழுவதும் கெடுவது முதலெழுத்தைப் பொருத்து அமைகிறது. ‘இன்’ சாரியை பற்றித் முத்துவீரியமும் தொல்காப்பியமும் கூறுகின்றன. மற்ற நூல்கள் இன் சாரியை பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை.

இக்கு, அக்கு சாரியை

இக்குச் சாரியையின் முதலெழுத்து வருமொழியின் இறுதி ‘இ’, ‘ஐ’ வரும்போது கெட்டு புணரும் என்பதைக் (தொல்காப்பியம் 127, 128) (முத்துவீரியம் 179, 181) கூறுகின்றன. முத்துவீரியம் குறிப்பிடும் விதியை விடத் தொல்காப்பியம் உணரத்தும் நூற்பா எளிமையாக உள்ளது.

“இக்கின் இகரம் இகரமுனை இயற்றே”
(தொல்காப்பியம் 127)

இரண்டுநூல்களும் ஒரே மாதிரியான உதாரணங்களைக் கூறுகின்றன. ‘அக்கு’ சாரியை பற்றிக் (முத்து.181), (தொல்.129) கூறுகின்றன. இந்நூல் குறிப்பிடும் நூற்பாவை விட முத்துவீரியம் குறிப்பிடும் நூற்பா எளிமையாக உள்ளது. “அக்கிறு கெடும்வலி யடையுங் காலே” (முத்துவீரியம் 181) இரண்டு நூல்களும் ‘குன்றக்கூகை’ என்பதனையே உதாரணம் காட்டுகின்றன. குன்றின் மேல் உள்ள கூகை என்ற பொருள்படும்படி உள்ளது. தற்போது குன்றத்துக்கூகை என்று அத்துச் சாரியை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

அத்துச் சாரியை

இதனை இலக்கண விளக்கம் (60), தொல்காப்பியம் (126), முத்துவீரியம் (178), தமிழ்நூல் (215) போன்ற நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. உதாரணத்திற்கு “அத்தின் அகரம் அகரமுனை யில்லை” (தொல்காப்பியம் 126, இலக்கண விளக்கம் 60) என்ற நூற்பாவை எடுத்துக்கூறலாம். தமிழ்நூலைத் தவிர்த்து மற்ற நூல்கள் மகத்துக்கை என்பதையே உதாரணம் காட்டுகின்றன. தமிழ்நூல் மட்டும் மரத்திலை, செல்வத்துள் செல்வம் என்று உதாரணம் காட்டியுள்ளது. பெரும்பாலும் தமிழ்நூல் மட்டுமே புது உதாரணங்களைக் கூறுகின்றது.

வற்றுச் சாரியை

இதனைத் தொல்காப்பியரும் முத்துவீர உபாத்தியாயரும் மட்டும் கூறுகின்றனர். சுட்டு எழுத்தின் முன் இணையும்போது இது புணருகிறது. இதனை

“அற்றி றுற்றிற் சுட்டை கானழி தருமே”
(தொல்காப்பியம் 123, முத்துவீரியம் 17)

என்று கூறி அவற்றை, அவையற்றை என்று வெளிப்படும் மறைந்தும் புணருவதாக இரு நூல்களும் குறிப்பிடுகின்றன. தற்போது ‘அவை’ யில் ஐகாரம் கெட்டு அவற்றை என்று பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஆன் சாரியை

தொல்காப்பியம் ன’கரமெய் சாரியை பற்றிப்பொதுவான விதியை அமைத்திருந்தாலும் ஆன் சாரியைக்குத் தனி நூற்பா ஒன்றையும் கூறியுள்ளது. “நாள்முன் வரூஉம்” (தொல்காப்பியம் 125) எனத் தொடங்கும் விதியில் நாள் முன் வரும்போது என்று கூறியிருந்தாலும் தனி நூற்பா தேவையில்லை என்று தோன்றுகிறது. பரணியாற் கொண்டான் என்பது தொல்காப்பியம் நூற்பா 126 க்குள் அடங்குவதாகவே அமைகிறது.

முடிவுரை

வீரசோழியமும் அறுவகை இலக்கணமும் நேமிநாதமும் சாரியையின் பெயர்களைக் குறிப்பிடவில்லை. மற்ற நூல்கள் யாவும் எழுத்ததிகாரத்தில் கூறியுள்ளன. பெயர்ச்சொற்களுடனும் தற்காலத்தில் வினைச்சொற்களுடனும் புணருகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. இளவழகன். கோ., தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம் (இளம்பூரணர் உரை). (முதல்பதிப்பு). தமிழ்மண்பதிப்பகம், சென்னை, 2003.
2. சண்முகம். செ. வை., சுவாமிநாதம், அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், முதற்பதிப்பு – 1975.
3. சரவணத்தமிழன். த தமிழ்நூல், தமிழன்பதிப்பகம், இயற்றமிழ்ப் பயிற்றகம், திருவாரூர், முதல்பதிப்பு, 2003.
4. இன்னாசி, எழுத்தியல் (மூன்றாம்பதிப்பு). அபிராமி பப்ளிகேஷன், சென்னை, 1983.
5. கோபாலையர். தி.வே., எழுத்திலக்கணப் பேரகராதி 1, (முதல்பதிப்பு). வி.கே. பப்ளிகேஷன், சென்னை, 2017.
6. புலவர்சேயொளி, இலக்கணவிளக்கம், சைவசித்தாந்தநூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை-11, முதற்பதிப்பு-1976.
7. புல்னேஅன்டி முத்துவீரியம், (திருப்பாற் கடனாதன் கவிராயர் உரை), அல்பினியன்பிரஸ், பதிப்பு-1889.
8. ஜீன்வாரன்ஸ். செ, தொல்காப்பிய இலக்கண கோட்பாடுகள், (முதல்பதிப்பு). உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2001.